

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2014/63/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 15 mai 2014

de modificare a Directivei 2001/110/CE a Consiliului privind mierea

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 2001/110/CE a Consiliului ⁽³⁾ definește mierea ca fiind substanța naturală dulce produsă de albinele *Apis mellifera* (denumite în continuare „albine”). Mierea conține în special diferite tipuri de zaharuri, în special fructoză și glucoză, precum și alte substanțe, cum ar fi acizi organici, enzime și particule solide rezultate în urma colectării mierii. Directiva 2001/110/CE limitează intervenția omului care ar putea modifica compoziția mierii și permite, prin urmare, păstrarea caracteristicilor naturale ale mierii. În special, Directiva 2001/110/CE interzice adăugarea oricărui ingredient alimentar în miere, inclusiv aditivi alimentari sau orice alte adaosuri, altele decât mierea. În mod similar, directiva respectivă interzice îndepărtarea oricărui element constitutiv specific al mierii, inclusiv polenul, cu excepția cazului în care acest lucru nu poate fi evitat la îndepărtarea impurităților. Aceste cerințe sunt în conformitate cu standardul *Codex Alimentarius* pentru miere (Codex Stan 12-1981).
- (2) Polenul face parte din criteriile de compoziție a mierii stabilite în Directiva 2001/110/CE. Dovezile disponibile, inclusiv datele empirice și științifice, confirmă faptul că albinele stau la baza prezenței polenului în miere. Granulele de polen cad în nectarul care este colectat de albine. În stup, nectarul colectat care conține granule de polen este transformat de albine în miere. Potrivit datelor disponibile, polenul excedentar din miere poate proveni de la polenul de pe perii albinei, de la polenul din aerul din interiorul stupului și de la polenul depozitat de albine în celule și eliminat ca urmare a deschiderii accidentale a celulelor respective în timpul extragerii mierii de către operatorii în sectorul alimentar. Prin urmare, se poate afirma că polenul pătrunde în stup ca urmare a activității albinelor și este prezent în mod natural în miere, indiferent dacă operatorii în sectorul alimentar extrag sau nu mierea. Mai mult, adăugarea în mod intenționat de polen în miere de către operatorii în sectorul alimentar este interzisă prin Directiva 2001/110/CE.

⁽¹⁾ JO C 11, 15.1.2013, p. 88.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 16 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 8 mai 2014.

⁽³⁾ Directiva 2001/110/CE a Consiliului din 20 decembrie 2001 privind mierea (JO L 10, 12.1.2002, p. 47).

- (3) Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ definește un „ingredient” ca fiind orice substanță utilizată în fabricarea sau prepararea unui produs alimentar și prezentă încă în produsul finit, eventual sub o formă modificată. Această definiție implică utilizarea intenționată a unei substanțe în fabricarea sau prepararea unui produs alimentar. Având în vedere caracterul natural al mierii și, în special, originea naturală a elementelor constitutive specifice mierii, în cazul mierii, polenul fiind un element constitutiv natural specific al mierii, nu ar trebui considerat drept „ingredient” al mierii în sensul Regulamentului (UE) nr. 1169/2011.
- (4) Prezenta directivă nu aduce atingere aplicării Regulamentului (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ în cazul mierii care conține polen modificat genetic, având în vedere că mierea de acest tip este un aliment produs din organisme modificate genetic în sensul regulamentului respectiv. În cauza C-442/09 ⁽³⁾, Karl Heinz Bablok și alții/Freistaat Bayern, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a hotărât că criteriul determinant pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1829/2003, stabilit la considerentul 16 din regulamentul respectiv, este măsura în care materialul derivat din materialul sursă modificat genetic este prezent sau nu în produsele alimentare. Mierea care conține polen modificat genetic ar trebui, prin urmare, să fie considerată „aliment produs (parțial) dintr-un organism modificat genetic” în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003. Stabilirea unei dispoziții în temeiul căreia polenul nu este un ingredient al mierii nu afectează, prin urmare, concluzia Curții în Cauza C-442/09, potrivit căreia mierea care conține polen modificat genetic face obiectul Regulamentului (CE) nr. 1829/2003, în special al cerințelor prevăzute de regulamentul respectiv cu privire la autorizarea prealabilă introducerii pe piață, supravegherea și, după caz, etichetarea.
- (5) În temeiul cerințelor de etichetare din Regulamentul (CE) nr. 1829/2003, nu există o obligație de a indica prezența polenului modificat genetic în miere pe eticheta mierii dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: cantitatea de polen modificat genetic nu depășește 0,9 % din conținutul mierii, iar prezența sa în miere este accidentală sau inevitabilă din punct de vedere tehnic. Ar trebui reamintit faptul că Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ prevede că statele membre pot să ia măsurile necesare pentru a evita prezența accidentală a organismelor modificate genetic în miere.
- (6) În temeiul Directivei 2001/110/CE, în cazul în care mierea provine din mai multe state membre sau din țări terțe, mențiunea obligatorie a țării de origine se poate înlocui cu una dintre următoarele mențiuni, după caz: „amestec de miere provenită din CE”, „amestec de miere provenită din spațiul extracomunitar”, „amestec de miere provenită din CE și spațiul extracomunitar”. Ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Uniunea Europeană s-a substituit Comunității Europene și i-a succedat acesteia. Prin urmare, este necesară clarificarea cerințelor relevante în materie de etichetare prin înlocuirea referirii la „CE” cu o referire la „UE”.
- (7) Directiva 2001/110/CE conferă Comisiei competența de punere în aplicare a dispozițiilor acesteia, în special competența de a adopta măsurile necesare pentru punerea în aplicare a dispozițiilor referitoare la adaptarea la progresele tehnice și pentru alinierea directivei respective la legislația generală a Uniunii în materie de produse alimentare. De asemenea, Directiva 2001/110/CE conferă Comisiei competența de a adopta metode care să permită să se verifice dacă mierea respectă prevederile directivei respective. Este necesară revizuirea domeniului de aplicare al competenței respective.
- (8) Pentru a garanta practici comerciale echitabile, pentru a proteja interesele consumatorilor și pentru a permite stabilirea unor metode relevante de analiză, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei cu scopul de a defini parametrii cantitativi ai criteriului „în principal” în ceea ce privește originea florală sau vegetală a mierii și conținutul minim de polen din mierea filtrată după îndepărtarea materiilor străine organice și anorganice. Este deosebit de important ca în timpul lucrărilor pregătitoare Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO L 304, 22.11.2011, p. 18).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic (JO L 268, 18.10.2003, p. 1).

⁽³⁾ Rec. 2011, p. I-07419.

⁽⁴⁾ Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului (JO L 106, 17.4.2001, p. 1).

- (9) Ca urmare a adoptării Regulamentului (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, care se aplică tuturor etapelor de producție, prelucrare și distribuție a produselor alimentare și a hranei pentru animale la nivelul Uniunii și la nivel național, dispozițiile de ordin general ale Uniunii privind alimentele se aplică direct produselor reglementate de Directiva 2001/110/CE. În consecință, Comisia nu mai trebuie să aibă competența de a alinia dispozițiile directivei respective la legislația generală a Uniunii în domeniul alimentelor. Prin urmare, dispozițiile care conferă această competență ar trebui eliminate.
- (10) După adoptarea Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, este necesară adaptarea dispozițiilor relevante ale Directivei 2001/110/CE la regulamentul respectiv.
- (11) Pentru a permite statelor membre să adopte actele cu putere de lege și actele administrative naționale necesare pentru a se conforma Directivei 2001/110/CE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă, ar trebui fixată o perioadă de transpunere de 12 luni. În perioada respectivă, cerințele Directivei 2001/110/CE se aplică în continuare, fără amendamentele introduse prin prezenta directivă.
- (12) Pentru a ține seama de interesele operatorilor în sectorul alimentar care își introduc pe piață produsele sau le etichetează în conformitate cu cerințele aplicabile înainte de aplicarea dispozițiilor naționale de transpunere a Directivei 2001/110/CE, astfel cum a fost modificată prin prezenta directivă, este necesar să se stabilească măsuri tranzitorii adecvate. Prin urmare, ar trebui să fie posibil ca produsele introduse pe piață sau etichetate înainte de aplicarea dispozițiilor respective să fie comercializate în continuare, până la epuizarea stocurilor.
- (13) Prin urmare, Directiva 2001/110/CE ar trebui modificată în consecință.
- (14) Deoarece modificările legate de conferirea de competențe Comisiei vizează exclusiv competențele Comisiei, acestea nu trebuie să fie transpuse de către statele membre.
- (15) Deoarece obiectivele prezentei directive, și anume să prevadă că polenul, fiind un element constitutiv natural specific al mierii, nu ar trebui considerat drept ingredient al mierii, să clarifice cerințele de etichetare în cazurile în care mierea provine din mai multe state membre sau țări terțe și să revizuiască domeniul de aplicare al competenței conferite în prezent Comisiei, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificări

Directiva 2001/110/CE se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (4), litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) țara sau țările de origine unde s-a recoltat mierea sunt indicate pe etichetă.

Fără a aduce atingere primului paragraf, în cazul în care mierea provine din mai multe state membre sau țări terțe, mențiunea obligatorie a țărilor de origine se poate înlocui cu una dintre următoarele mențiuni, după caz:

- «amestec de miere provenită din UE»;
- «amestec de miere provenită din afara UE»;
- «amestec de miere provenită din UE și din afara UE».”

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

2. La articolul 2, se adaugă următorul punct:

„5. Polenul, fiind un element constitutiv natural specific al mierii, nu este considerat ingredient, în sensul articolului 2 alineatul (2) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*), al produselor definite în anexa I la prezenta directivă.

(*) Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO L 304, 22.11.2011, p. 18).”

3. Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

(1) În sensul articolului 9 al doilea paragraf din prezenta directivă, Comisia poate, ținând seama de standardele internaționale și de progresul tehnic, prin intermediul actelor de punere în aplicare care sunt în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (*), să stabilească metode de analiză pentru a verifica dacă mierea respectă dispozițiile prezentei directive. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 7 alineatul (2) din prezenta directivă. Până la adoptarea unor astfel de metode, statele membre utilizează, ori de câte ori este posibil, metode de analiză validate și recunoscute pe plan internațional, de tipul celor aprobate de *Codex Alimentarius*, pentru a verifica respectarea dispozițiilor prezentei directive.

(2) Pentru a garanta practici comerciale echitabile și pentru a proteja interesele consumatorilor, precum și pentru a stabili metodele de analiză relevante, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 6, cu scopul de a completa prezenta directivă prin stabilirea parametrilor cantitativi în legătură cu:

- (a) criteriul «în principal» în ceea ce privește originea florală sau vegetală a mierii, astfel cum se prevede la articolul 2 alineatul (2) litera (b) prima liniuță; precum și
- (b) conținutul minim de polen în mierea filtrată după îndepărtarea materiilor străine organice și anorganice menționată la punctul 2 litera (b) subpunctul (viii) din anexa I.

Comisia prevede, în cuprinsul actelor delegate respective, măsuri tranzitorii adecvate pentru produsele introduse pe piață înainte de punerea în aplicare a actelor delegate respective.

(*) Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO L 165, 30.4.2004, p. 1).”

4. Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 6

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 4 alineatul (2) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 23 iunie 2014. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 4 alineatul (2) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 alineatul (2) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la data notificării acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

5. Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

(1) Comisia este sprijinită de Comitetul permanent pentru lanțul alimentară și sănătatea animală («comitetul»), instituit în temeiul articolului 58 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (*). Respectivul comitet este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (**).

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*) Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

(**) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

6. În anexa II, al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Fără a aduce atingere punctului 2 litera (b) subpunctul (viii) din anexa I, nu se poate îndepărta nici polenul și nici orice alt element constitutiv specific al mierii, cu excepția cazului în care acest lucru nu poate fi evitat în momentul îndepărtării materiilor străine organice sau anorganice.”

Articolul 2

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolului 1 punctele 1, 2 și 6 și articolului 3. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor dispoziții.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre aplică dispozițiile prevăzute la alineatul (1) de la 24 iunie 2015.

Articolul 3

Măsuri tranzitorii

Produsele introduse pe piață sau etichetate înainte de 24 iunie 2015 în conformitate cu Directiva 2001/110/CE pot fi comercializate în continuare, până la epuizarea stocurilor.

Articolul 4

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 15 mai 2014.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
D. KOURKOULAS